

VUI CHƠI CỦA TRẺ

1. Đặc điểm chơi của trẻ

- Chơi bản chất là năng động. Trẻ em tự nhiên đã có xu hướng thích chơi và tham gia vào cũng như khám phá mọi thứ xung quanh hấp dẫn chúng, mang lại niềm vui thích và sự hài lòng cho chúng.
- Chơi là tự nguyện. Trẻ em có thể chọn tham gia chơi hoặc không, và có thể điều khiển hay thay đổi hướng chơi.
- Chơi là thú vị, là thưởng thức. Tuy nhiên chơi không phải lúc nào cũng vui vẻ vì sự không đồng thuận có thể xảy ra trong khi chơi.
- Chơi là biểu tượng, là mô phỏng. Chơi cho trẻ sử dụng trí tưởng tượng, để giả vờ, trẻ được khám phá và sáng tạo khi chơi.
- Chơi có ý nghĩa với những người chơi – nhưng không phải luôn rõ ràng với những người khác.
- Chơi có thể xảy ra chỉ với một người tự chơi, với người khác hoặc với đồ vật và vật liệu.
- Trẻ em mang đến những tình huống do chính chúng giải thích, biểu diễn, những sự kiện, trải nghiệm, những mong muốn chơi của chính mình.

2. Học thông qua chơi là quan trọng

- Chơi đáp ứng nhu cầu tự nhiên của trẻ em: vận động, tình cảm, xã hội, giao tiếp, nhận thức, ngôn ngữ, khám phá, sáng tạo
- Chơi giúp trẻ em hiểu về những thứ chúng trải nghiệm, tự diễn tả bản thân, xây dựng quan hệ với người khác.
- Chơi giúp trẻ em học nhiều nội dung: vận động, tình cảm, xã hội, giao tiếp, ngôn ngữ, khám phá thế giới tự nhiên và xã hội, khoa học, nghệ thuật cùng lúc. Chơi là học tích hợp.
- Chơi cung cấp những con đường học khác nhau cho trẻ em.

Lev Vygotsky cho rằng:

- Chơi giúp trẻ nâng bậc lên trên bậc hiện tại – thay đổi những gì trẻ biết và có thể làm được (học được)
- Chơi giúp trẻ làm những việc chúng không thể làm trong đời sống thực.
- Chơi giúp trẻ hưởng niềm vui và thoát khỏi những áp lực khi học tập trên lớp.

Chơi có phải là trò chơi không?

Trong các trường mầm non, các khái niệm chơi này thường không bao gồm các hiện tượng của trò chơi chính thức. Chơi không có luật chơi định trước và sự tham gia của những người chơi không cần thiết phải tuân theo luật chơi (Fell, 2002). Ví dụ một đứa trẻ chơi với một bộ đồ chơi bác sĩ bằng nhựa, coi mình là một bác sĩ. Một đứa trẻ muốn xây một con đường và một cây cầu bằng các mảnh ghép, trẻ tự quyết định những gì trẻ sẽ sử dụng và cách sử dụng chúng. Những ví dụ này không phải là trò chơi, trẻ đang tự chơi.

Ý nghĩa của 'chơi' là khác nhau khi sử dụng liên quan đến các hoạt động của trẻ lớn và người lớn thường đề cập đến sự tham gia trong trò chơi chính thức hoặc thể thao

Với trẻ em, trò chơi chính thức thường được kiểm soát bởi một người lớn hướng dẫn luật chơi. Trò chơi chính thức có ích trong việc giúp trẻ em học các nghĩa vụ xã hội. Tuy nhiên, đối với trẻ nhỏ việc chấp nhận thắng thua có thể khó khăn. Vì vậy, trò chơi chính thức với trẻ em mầm non nên đơn giản, thú vị, cho phép trẻ em lựa chọn về việc tham gia như thế nào và có tham gia hay không, và hạn chế tối đa sự tập trung vào chiến thắng hay thất bại.

Kết hợp với việc phát triển nhận thức và các kỹ năng xã hội, trẻ em trong độ tuổi mầm non còn phát triển khả năng tham gia vào các trò chơi hợp tác. Chơi hợp tác đòi hỏi trẻ em phải hiểu các quy tắc chơi bất thành văn của người tham gia, nhận thức được thái độ của trẻ em khác, có khả năng chờ đợi, hay thay phiên nhau chơi hay thoả thuận được với nhau và đối mặt với các mâu thuẫn. Tranh cãi có thể làm tăng sự phát triển nhận thức và xã hội.